

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE št. 72/20
Luxembourg, 11. junij 2020

Sodba v zadevi C-88/19
Alianța pentru combaterea abuzurilor **Error! Reference source not found./TM** in drugi

Strogo varstvo nekaterih živalskih vrst, določeno v Direktivi o habitatih, zajema tudi osebkke, ki zapustijo svoj naravni habitat in so na območjih človeške poselitve

Tako je lahko ujetje in prevoz volka, najdenega v vasi, upravičeno le, če je predmet odstopanja, ki ga je sprejel pristojni nacionalni organ

Sodišče je v sodbi z dne 11. junija 2020, Alianța pentru Comlădirea abuzurilor (C-88/19), odločilo o ozemeljskem področju uporabe sistema strogega varstva nekaterih živalskih vrst iz člena 12(1) Direktive Sveta 92/43 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst¹ (v nadaljevanju: Direktiva o habitatih). V zvezi s tem je **Sodišče potrdilo, da se ta sistem strogega varstva, določen za vrste, naštete v Prilogi IV, točka (a), k navedeni direktivi, kot je volk, uporablja tudi za osebkke, ki zapustijo svoj naravni habitat in so na območjih človeške poselitve.**

Osebjem društva za zaščito živali je skupaj z veterinarjem leta 2016 brez predhodnega dovoljenja ujelo in odpeljalo volka, ki se je pojavljal na posestvu vaščana romunske vasi, ki leži med dvema območjema, ki sta zaščiteni na podlagi Direktive o habitatih. Prevoz ujetega volka v naravni rezervat pa ni potekal kot predvideno, tako da je ta uspel pobegniti v bližnji gozd. Zaradi kaznivih dejanj, povezanih z ujetjem in prevozom volka pod neustreznimi pogoji, je bila vložena kazenska ovadba. V okviru tega kazenskega postopka predložitveno sodišče sprašuje, ali se varstvene določbe Direktive o habitatih uporabljajo za ujetje prostoživečih volkov na obrobju aglomeracije ali na ozemlju teritorialne skupnosti.

Sodišče je najprej opozorilo, da člen 12(1)(a) Direktive o habitatih državam članicam nalaga, da sprejmejo potrebne ukrepe, da vzpostavijo sistem strogega varstva zaščitenih živalskih vrst „na njihovem naravnem območju razširjenosti“, pri čemer prepoveduje vsakršno obliko namernega ujetja ali ubitja osebkov teh vrst „v naravi.“

V zvezi z ozemeljskim področjem uporabe te prepovedi namernega ujetja ali ubitja je Sodišče poudarilo, da je glede zaščitenih živalskih vrst, ki so tako kot volk prisotne na velikih področjih, pojem „naravno območje razširjenosti“ širši od geografskega območja, ki ima fizične ali biološke dejavnike, bistvene za njihovo življenje in razmnoževanje in tako ustreza geografskemu območju, v katerem je zadevna živalska vrsta prisotna ali se pojavlja v okviru svojega naravnega vedenja. Iz tega izhaja, da varstvo, ki ga določa člen 12(1) Direktive o habitatih, ne vsebuje omejitev ali meja, in torej ne dopušča stališča, da je prostoživeči osebek zaščitene živalske vrste, ki je v bližini ali znotraj območij človeške poselitve in prek takih območij prehaja ali se hrani z viri, ki jih proizvede človek, žival, ki je zapustila svoje „naravno območje razširjenosti.“ To razlago potrjuje opredelitev iz člena 1(1)(f) Konvencije o varstvu selitvenih vrst prostoživečih živali,² v skladu s katero pojem „območje razširjenosti“ vrste zajema vse vrste območji, ki jih ta vrsta prečka.

Zato po mnenju Sodišča besedilo člena 12(1)(a) Direktive o habitatih, ki prepoveduje namerno ujetje ali ubitje osebkov zaščitenih vrst „v naravi“, ne omogoča izključitve območij človeške

¹ Direktiva Sveta 92/43/EGS z dne 21. maja 1992 o ohranjanju naravnih habitatov ter prosto živečih živalskih in rastlinskih vrst (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 2, str. 102).

² Konvencija o varstvu selitvenih vrst prosto živečih živali, ki je bila podpisana 23. junija 1979 v Bonnu in v imenu Skupnosti sklenjena s Sklepom Sveta 82/461/EGS z dne 24. junija 1982 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 15, str. 5).

poselitve s področja uporabe te določbe. Namen dikcije „v naravi“ je zgolj pojasniti, da se prepovedi iz te določbe ne uporabljajo nujno za osebkke, ki so predmet zakonite oblike ujetništva.

Razlaga, v skladu s katero varstvo iz člena 12(1)(a) Direktive o habitatih ne zajema strogih omejitev ali meja ravno tako omogoča uresničitev cilja te določbe. Ne gre namreč le za varstvo teh vrst na določenih krajih, ki so opredeljeni ozko, ampak tudi osebkov teh vrst, ki živijo v naravi ali so prosto živeči in ki tako zagotavljajo vlogo v naravnih ekosistemih. V zvezi s tem je Sodišče poleg tega poudarilo, da volkovi v številnih regijah Unije, kot je ta v obravnavanem primeru, živijo na območjih, ki jih zaseda človek, človekovo poseganje na teh območjih pa je privedlo tudi do delne prilagoditve volkov tem novim pogojem. Poleg tega razvoj infrastrukture, nezakonito gozdarsko izkoriščanje, kmetijska gospodarstva in nekatere industrijske dejavnosti prispevajo k izvajanju pritiska na populacijo volkov in na njegov habitat.

Zato je Sodišče ugotovilo, da obveznost strogega varstva zaščitene živalske vrste velja za vsako „naravno območje razširjenosti“ teh vrst, ne glede na to, ali so te v svojem običajnem habitatu, na zaščitene območjih ali v bližini človeških nasebin.

Glede obvladovanja položajev, ki lahko nastanejo, če osebek zaščitene živalske vrste vstopi v stik z ljudmi ali z njihovim premoženjem zlasti konfliktov, ki izhajajo iz tega, da človek zaseda naravna območja, je Sodišče nato opozorilo, da morajo države članice sprejeti celovit zakonodajni okvir, ki lahko v skladu s členom 16(1)(b) in (c) Direktive o habitatih vključuje ukrepe, namenjene preprečevanju resne škode, zlasti na poljščinah ali živinoreji, ali ukrepe, sprejete v interesu javnega zdravja in javne varnosti, ali iz drugih razlogov prevladujočega javnega interesa, ki je lahko tudi socialne ali gospodarske narave.

Tako je Sodišče potrdilo, da je ujetje in prevoz osebkke zaščitene živalske vrste, kot je volk, mogoče izvesti le v okviru odstopanja, ki ga pristojni nacionalni organ sprejme na podlagi člena 16(1)(b) in (c) Direktive o habitatih in ki zlasti temelji na razlogu javne varnosti.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793